

2010-VII-05

Número 309. zenbakia
Ale berezia - Número especial

asteekaria

EDITORIALA

Editoriala
redakzioa
ezkerreko
partidoaren
punto de vista

Egun gutxiren buruan euskal langile jendeak, gehiengo sindikalaren eskutik, egundoko indar erakustaldia eman du Ekainaren 29ko egunean. Lan erreformaren inguruan behar bezalako erantzuna ekiditeko batzuk zizelaturiko ibilbideari –ezkutukoa, opor garaikoa, demokraziaren aukako prozedurazko... – taxuz eta kemenez erantzun dio gehiengo sindikalak, garaian garaiko erantzuna emanez. Eta hori ez da kasualitatea. Hilabete luzeak daramatzagu egungo politikak salatzen, hilabete luzeak ere beste politika publikoak aldarrikatzen eta gehiengo sindikalaren alternatibak mahai gaineratzen.

Langile klasearen eskubideak are oldarkorrago erasotzen diren garai honetan, botere publikoak langile jendea bakarrik utzi eta bere oreka funtzia alboratu duen honetan, langileon kontzientzia eta indarra izan dira tresna bakarrak aurpegia eman eta aurre egiteko. Ezin dugu beste inorekin kontatu, gure baitan dago eta gure eskubideak defendatzea. Luzaroko eskamentuek era-kutsi digute hori horrela dela.

Giltzarri horri helduaz milaka eta milaka langile bildu ginen ekainaren 29an herri nahiz eskualde eta hiriburuetan antolaturiko mobilizazioetan. Ez da broma gero 65.000 lagunetik gora bildu ahal izana eguerdiko manifestazioetan eta ez da broma ere grebak enpresa eta sektoretan izandako oihartzuna. Etor bitez beste behin betiko esatarriak begi bistakoa izan dena ukatzea. Sinesgarritasunetan eta zehaztasunetan eskaini ditugun grebaren jarrai penaren datuek ez dute gezurrik esaten. Zorionez langileok badakigu zer nolako erantzuna izan den lantokietan.

Beraz, zorionik beroenak euskal langileoi. Euskal sindikalgintzak heldutasun handia erakutsi du –eta indar handia ere– inposaturiko erreformei aurre egiteko. Aurrerantzean etorriko diren eskubide murrizketei planteo egiteko ere euskal langileok giharrik tenkatutik izango ditugu, beharra izango baitugu eta.

Los trabajadores y trabajadoras secundaron la convocatoria de huelga general de la mayoría sindical para denunciar los recortes contra nuestros derechos

LA CLASE TRABAJADORA, CONTRA LA REFORMA

Nada más conocer los contenidos de la reforma laboral presentada por el Gobierno español, la mayoría sindical vasca –ELA, LAB, ESK, STEE-EILAS, EHNE e Hiru– convocó una huelga general para el 29 de junio. El reto era enorme: desde el día de la convocatoria –12 de junio– apenas había dos semanas para preparar la huelga general. Era evidente la necesidad de responder de forma contundente e inmediata a este nuevo ataque contra los derechos de la clase trabajadora.

La reforma fue aprobada por

decreto el 16 de junio en el consejo de ministros. El texto definitivo se aprobó el 23 de junio en el Parlamento Español. Una vez más quedaba en evidencia la denuncia de la mayoría sindical vasca: la reforma laboral es un nuevo paso en un proceso continuo de ir recortando derechos a la clase trabajadora, para reforzar el poder financiero, económico y empresarial. Un nuevo ataque a la esencia de la negociación colectiva, que pone la política al servicio del capital.

Es evidente, pese a quien pese, que los trabajadores y trabajadoras

de Euskal Herria piensan seguir movilizándose en lucha por sus derechos y en favor de otro modelo económico y social. Si no, es imposible entender el enorme seguimiento que tuvo la huelga general.

El 29 de junio más de 65.000 personas se manifestaron en las capitales de Hego Euskal. Decenas de miles de trabajadores/as que dijeron que ya basta de imposiciones. Un éxito que ni los gobiernos, ni la patronal, ni los poderes económicos y financieros y ni los medios dominantes de comunicación han podido ocultar.

La lucha continúa en Navarra

Tras la huelga general del 21 de mayo del 2009 dijimos que la respuesta y movilización en Nafarroa había sido histórica. Pues bien, el seguimiento a la huelga general del 29 de junio fue aún mayor. Fueron miles y miles los compañeros y compañeras que secundaron la convocatoria. Personas que no están dispuestas a que a la clase trabajadora se nos quiten derechos logrados durante décadas de lucha y movilización. Además, hay que destacar la manifestación que al mediodía recorrió las principales calles de Iruña. Pese al chantaje patronal y a las trabas impuestas por el Gobierno de Miguel Sanz, la clase trabajadora de Nafarroa salió a la calle para decir NO a la reforma laboral y SÍ a otro modelo económico y social. El 29 de junio, el movimiento obrero de Nafarroa dejó claro que la lucha continúa.

**POR OTRAS POLÍTICAS DE SALUD LABORAL
9 de Julio. Delegatuen bilkura
Frontón la Esperanza. Bilbao. 10:00
HORRELAKO OSALANIK EZ**

E29 ERANTZ

Euskal gehiengo sindikala ez dago amore emateko. Halaxe ikusi da ekainaren 29an greba deialdiarekin bat eginik euskal langileek emandako erantzun apartan. Milaka eta milaka langilek hiriburueta

kaleak hartu eta manifestaldi oso jendetsuak burutu zituzten lan erreforman plazaratu-tako neurriei aurre egiteko. Hau da greba eraginkor bakarra, beharrezko unean planteatzen dena, hain

zuzen. Lan asko, ahalegin handia egin du euskal langileriak azken urteetan eta hori nabaritu da enpresa, sektore eta Hego Euskal Herriko kaleetan. Beste behin, bikain.

Langile guztioi:

Egindako lanagatik militantzia guztia zoriondu nahi dugu. Oso denbora laburrean egin ahal izan dugu. Atzo prentsurrekoan emandako grebaren datoak argi erakussten dute ukaezinezko errealitate sindikala.

Grebaren emaitzaren garrantzizkoena, ezbairik gabe, kolektibo osoaren elkar giroa izan da, gure autoestima eta militantziarena ere. Greba landu dugun moduan kon-tutan hartuta, gure organizazioan lan egiteko era indar-tzen da, norbanako eta kolektibo osoaren konpromisoarekin. Bestela ezinezkoa litzateke. Gure burua zoriondu behar dugu hori horrela izan dadin.

Aurrean ditugu oporrak... eta baita merezitako atsedena. Ez ahaztu hala ere, egindako lana guztia burutzea geratzen zaigula hauteskunde sindikaletan. Inoiz baino baldintza hobeagotan gaude hauteskunde hauetan ere du sindikalen arteko konfrontazioa nabari dadin.

Zorionak den-denoi eta eutsi goiari

Adolfo Muñoz, Txiki, idazkari nagusia

'UN BIKAINA

Komunikabide batzuk, lotsagarri

ETBko zuzendaritzaren papera benetan lotsagarria izan da. Greba orokorra deitu eta hurrengo egunean gaia ez zen albiste telebista publikoarentzat; programaziotik desagerrarazi zuten. Greba orokorra prestatzeko kanpaina bete-betean geundela, ETBk elkarritzeta bat egiteko eskatu zuen. Badakizue noizko? Hurrengo eguneko, ekainaren 30erako. Jarrera hau bat etorri da *El Correo Español-El Pueblo Vasco* egunkariak mantendu duenarekin. Grebaren inguruko prentsurreko batera ere ez da agertu.

Pese a quien pese, normalidad

Parece ser que a algunos medios de comunicación y responsables políticos lo único que les interesa de las huelgas es que haya incidentes. Saben que no tienen argumentos para rebatir las reivindicaciones de la clase trabajadora vasca, por lo que buscan cualquier excusa para desacreditar su lucha y movilización. Sólo buscan la foto del enfrentamiento, pues no pueden confrontar en ideas. Y por cierto: ¿hasta cuándo van a seguir criminalizando las reivindicaciones laborales? Lo realmente anormal es la abrumadora presencia policial.

Servicios mínimos abusivos

Los gobiernos –tanto el de Gasteiz como el de Iruña– estaban muy seguros que la huelga general iba a ser un fracaso. ¿Tal vez por eso impusieron unos servicios mínimos tan desproporcionados y abusivos? Los tribunales ya determinaron que los servicios mínimos decretados para la huelga del 21 de mayo del pasado año no estaban justificados. A pesar de ello, sabiendo de su impunidad, volvieron a imponer unos servicios mínimos que rayaban la prevaricación. Un sabotaje en toda regla a un derecho fundamental y de primer rango como es el derecho a la huelga.

Gure eredu sindikala indarturik

Oso denbora gutxi izan dugu greba gauzatzeko. Hala ere, greba arrakastatsua izan zedin funtsezkoa izan da azken 15 hilabeteetan egin dugun lan aparta eta horrek bidea prestatu du grebarako. Lan horretan begi-bistan nabarmen geratu da sindikal eredu arteko ezberdintasuna. Gure eskubideak urratzera behin eta beti datozen gobernu eta patronalekin ez da posible "elkarritzeta soziala" tajuzko bideratzea. Bide hori gobernuen politikei babeska emateko eta patronalaren pribilejiozko posizioa ez ikutzeko diseinaturik dago. Gure bidea bestelakoa da.

Adolfo Muñoz, Txiki, secretario general

"La patronal no tiene necesidad de negociar, le dan lo que pide"

VEN UNA GRAN OPORTUNIDAD Y VAN A POR TODO

■ **Sufrimos una hegemonía de política de derechas en el poder político.** Están completamente entregados y renuncian a hacer cualquier cosa que moleste al capital y a los empresarios.

■ **Manda la banca.** Dicen qué hay que hacer y los gobiernos obedecen. Controlan a los gobiernos. Se han convertido en unas marionetas. Decimos con razón que nos ha abandonado.

■ **Sus políticas de ajuste destruyen empleo.** Conllevan recesión y desempleo. El empleo no es su prioridad, ni en cantidad, ni en calidad.

LA FISCALIDAD Y EL MODELO DE SOCIEDAD: SIN SOLIDARIDAD

● **Se podrían recaudar 8.100 millones de euros más si la presión fiscal vasca fuese equiparada a la media europea** (en un año el diferencial ha aumentado más de 3000 millones). No quieren que la gente sepa esto. Y argumentan que no hay dinero, es inaceptable. Los regalos fiscales que se han hecho al capital y a los beneficios empresariales se han convertido en especulación y evasión de capitales.

REFORMA LABORAL: MENOS DERECHOS, PARA MÁS BENEFICIOS

■ **Proceso sumarísimo contra los derechos laborales que no ha terminado.** Eso es lo que están haciendo en los Parlamentos de Madrid, Gasteiz e Iruña.

■ **La patronal quiere más.** No tiene necesidad de negociar porque le dan lo que pide. La patronal más mimada, la más subvencionada, la que más gana, la que más fraude comete, la que más empleo destruye... A esa patronal los gobiernos le premian.

■ **Apoyos parlamentarios.** Permitir que la reforma vaya adelante es una decisión contra los intereses de los/as trabajadores/as. La posición de los partidos PSOE, PP, UPN, PNV no nos sorprende; se corresponde con la foto de la fiscalidad. Es la alianza real con el poder económico.

LA UNILATERALIDAD DEJA EN EVIDENCIA LA PANTOMIMA DEL "DIALOGO SOCIAL"

● **Esta huelga general es para no dar ninguna cobertura a quienes hacen estas políticas.** No hay "diálogo social". Ni lo hay, ni lo ha habido en fase de crecimiento. La crisis del denominado "diálogo social" es estructural. No hay que dar cobertura a esta pantomima, ni en Madrid ni en Iruña ni en Gasteiz.

¿Qué credibilidad tiene convocar una huelga general si se actúa como si nada hubiera pasado? ¿Qué credibilidad tiene sumarse a esta convocatoria diciendo que "pase lo que pase y duren lo que duren los ajustes" el diálogo social en Gasteiz e Iruña no corre peligro? ¿De qué diálogo social hablan?

NECESITAMOS UNA ALIANZA SINDICAL FUERTE E INTEGRAL.

■ **Reiteramos nuestro compromiso con la distribución de la riqueza,** con la defensa de los derechos nuestra gente. De los que trabajan y de los que no pueden. Para ello necesitamos una alianza sindical fuerte e integral.

■ **Mirad lo arrogante que está la patronal en la negociación colectiva.** Para esto es imprescindible mejorar nuestra relación de fuerzas. Imprescindible.

■ **Con la huelga general damos oxígeno a muchas otras luchas** diarias, que desarrollamos en empresas y sectores... Luchas que son muy importantes.

MILA ESKER DENORI!

Cuadro resumen del sector industrial »

	Total Empresas	+70% paro	+30% paro	-30% paro	Sin datos
ARABA	113	56 49,56%	28 24,78%	24 21,24%	5 4,42%
BIZKAIA	186	110 59,14%	34 18,28%	31 16,67%	11 5,91%
GIPUZKOA	181	145 80,11%	17 9,39%	11 6,08%	8 4,42%
CAPV	480	311 64,79%	79 16,46%	66 13,75%	24 5,00%

Greba egin duen enpresa kopurua eta lanuztea zenbatekoa izan den kontutan izanik, greba orokorrak arrakasta izan du sektore honetan.

Izan den lanuzte mailari buruzko informazioa ERANSKINean zehaztu dugu; EAEko 50etik gora langile duten enpresen zerrenda bat jaso dugu, lantoki bakoitzean zenbateko lanuztea izan den adieraziz.

Enpresa guztien artean, %30etik gorako lanuztea %81,25ean izan da. Bestalde, jarraipen txikiagoa izan da enpresen %13,75ean. Eranskinak dioen legez, erabateko lanuztea -%70etik gorako- 31 enpresatan izan da, hots, enpresen %64,79an. Greba %30etik gora egin den enpresa industrialak 79 dira, %16,46.

Lanuztea oso txikia izan da edo eguneroko jarraida bete dute 66 enpresatan (%13,75). Informazio hau egiteko unean 24 enpresaren berririk ez dauagu (%5).

Nafarroan lanuztea erabatekoia izan da hainbat enpresatan; eragina oso handia izan da Sakana eta Erkidegoko iparraldean. Iruñerrian eta honen inguruko industrian grebak nahiko oihartzun izan du, eta grebari emandako babesia ikusteko moduan adierazi dute langileek.

Bestalde, ehundaka enpresa txiki eta ertainetan ere lanuztea erabatekoia izan da; horrek deitutako

grebari langileek eman dioten erantzun orokorra nabarmendu du.

ZERBITZU PRIBATUAK

Grebak zerbitzu-sektorean ere eragin oso handia izan du.

Hain zuzen, merkataritzan langileen gehiengoak egin du greba. Oihalgintza eta elikagaietako saltoki ezaugunenetan greba ia erabatkoia izan da.

■ Hainbat saltoki handi (Olaberriko eta Oiartzungo Carrefour, Alcampo, Abadiñoko Hiper Eroski) itxita egon da.

■ Denda txikietan eta ostalaritzan grebaren jarrai-pena aski zabala izan da. Nabarmenzekoia da lanuztea ia erabatekoia izan dela Gipuzkoan

■ Kaleetako eta eraikin zein lokalen garbitasun zerbitzuetan lanuztea oso handia izan da, kirol-zerbitzu eta hainbat hiritako TAOan bezalaxe.

■ Finantza-sektorean, berriz, grebak eragin partziala izan du; ez da lanegun normala izan, eta banketxe eta kuxetako bulego asko itxita egon da.

■ Nafarroan elikagaien industriako sektorean lanugileen gehiengoak bat egin du lanuztearekin. Tuterako udaleko azpikontratek greba egin dute. Merkataritzan ere jarraipen zabala izan du grebak.

ZERBITZU PUBLIKOAK

Toki- eta Foru-administrazioan lanuztea handia izan da.

Hiriburueta udaletan grebak oihartzun handia izan du; Gasteiz eta Donostian, %60etik gora, eta Bilbon, %70ekoia. Aldundietan, berriz, jarraipena txikiagoa izan da, baina Arabako eta Bizkaiko gizarte-ekintza erakundeetan (IFBS eta IFAS) lanuztea erabatekoia izan da, eta gutxieneko zerbitzuak besterik ez dira eman.

Gizarte-zerbitzuen sektorean aipatzekoak dira adinekoen egoitzak; hauetan aurrez egindako batzarretan bozketak lanuztearen aldekoak izan ziren, eta gaur hala ikusi da; oro har gutxieneko zerbitzuak besterik ez dira izan.

EAEko administrazio orokorrean, berriz, lanuztea zabala izan da, %55 inguru.

EAEko Justizia administrazioan grebak jarraipen desberdina lortu du; Gipuzkoa da aipagarria, %75etik gora; horrek epaitegiako jarduera normalari eragin dio.

Grebak Osakidetzako esparru guztietan izan du eragina, bai ospitaleetan, bai lehen arretako zentro-

etan ere; esan beharra dago, halere, esparru hone-tako langileen %80tik gora dagoela gutxieneko zerbitzuak ematera behartuta.

Nafarroan, lanuztea arlo publikoan zabala izan da; greba partziala egin dute Nafarroako Gobernuan (Administrazio orokorra), Osasunbidean, Gizar-te-Ekintza, Kirol eta Gazteriaren Institutu nafarrean, Larrialdieta, INAPen... Tokiko administrazioan, udal askotan egin da greba partziala, batik bat Iruñerrian, Sakana eta Nafarroako iparraldean.

Irakaskuntzan, ikastetxe publikoetan, ikastoletan eta gizarte-ekimeneko eskoletan ikasturtea amaituta dago, baina nabarmen dezakegu sektoreko langile askok eta askok hartu duela parte lau hiriburueta mobilizazioetan. Bestalde, EHUn lanuzteak erantzun handia izan du; ia eskaini den zerbitzu bakarra, azterketetarako gutxieneko zerbitzuak. Haurreskoletan lanuztea oso handia izan da, langileen %80 inguruk jarraitu baitute.

Garraioen sektorean gutxieneko zerbitzuak bete dira. Trenbideetako bidaiaien garraioan, EuskoTrenen, tranbietan eta Bilboko Metroan lanuztearen jarraipena handia izan da. Errepideko bidaiaien garraioan ere jarraipena handia izan da, eta gutxieneko zerbitzuak normaltasunez bete dira, gehiegizkoak agindu diren arren. Salgaien garraioan grebak babes garrantzitsua izan du.

Bilboko eta Pasaiako portuetan lanuztea izan da nagusi, eta oinarrizko zerbitzuak besterik ez dira eman.

Eraikuntzan, grebak obra handietan eragin du, batik bat Gipuzkoan; grebaren eragina desberdina izan da, baina garrantzitsua, Bizkaia, Araba eta Nafarroan. Gainera, porlanaren industria eta hormigoi ekoizle eta banatzaileetan greba nagusi izan da (Lemonia Industrial, Añorga eta Arrigorriagako Financiera y Minera, Portland Valderrivas, Hormigones Lazcano, Altuna y Uriar, Hormigones Azkune...).

Energia-gaien produkzio eta banaketa sektorean, Petronorreko findegian greba egin da eta gasolindegian erantzuna desberdina izan da.

Komunikabideetan, prentsa idatzian grebarekin bat egin dute Garak, Berriak, hainbat eskualdetako HITZA egunkariek, baita Deia eta Diario Vasco egunkarietako errodatibek ere. Iku-entzunezko hedabideetan gutxieneko zerbitzuak eman ditu EITB taldeak (ETB, Radio Euskadi, Euskadi Irratia, Radio Vitoria...), eta lanuzteak eragina izan du hainbat irratitan.

Aipagarria da ere politikako eta gizarteko sektore eta talde ugarik deialdi honi eman dioten babesia.

Azkenik, esan beharra dago hamarna milaka langilek harti duela parte eguerdian Gasteiz, Iruñea, Donostia eta Bilbon izan diren manifestazioetan. Jende gehien Bilbon elkartu da; bertan hitz egin dute greba deitu zuten sindikatuetako buruzagiek.